

DUMINECA

Organul Vicariatului Episcopal gr. cat. român din Maramureș

Biurul de distribuire: Librăria Asociațiunii Sighet, Piața Unirei No. 25.

Apare în fiecare Dumineca.

Prețul unui exemplar: 1 Leu.

Dumineca întâie din Post.

Sf. Evanghelie d. Ioan 1, 44-51.

A doua zi vrut-a Isus să meargă în Galilea, și a aflat pe Filip și i-a zis lui: „vino după mine!” Și Filip era din Vitsaida din orașul lui Andreiu și al lui Petru. Aflat a Filip pe Natanail și i-a zis lui: „am aflat pe acela, de carele a scris Moise în lege și prorocii, pe Isus, fiul lui Iosif, carele este din Nazaret.” Și a zis Natanail lui: „din Nazaret poate fi ceva bun?” Zis-a Filip lui: „vino și vezi.” Și a văzut Isus pe Natanail venind cătră dânsul, și a zis: „iată cu adevarat Israelitean, întru carele viclesug nu este.” Zis-a Natanail lui: „de unde mă cunoști?” Răspuns-a Isus și i-a zis lui: „mai înainte, până nu te-a chemat Filip, când erai supt smochin te-am văzut.” Răspuns-a Natanail: „Rabbi, tu ești Fiul lui Dumnezeu, tu ești împăratul lui Israil!” Răspuns-a Isus și i-a zis lui: „pentru că am zis ție, că te-am văzut supt smochin, crezi: mai mari de cât acestea vei vedea. Și i-a zis lui: „adevăr grăesc vouă: de acum veți vedea ceriul deschis, și pe îngerii lui Dumnezeu suindu-se și pogorându-se pe Fiul omului.”

Iertarea păcatelor.

Hristos a înzestrat Biserica sa cu puterea de a ierta păcatele. Dumnezeu Rescumpărător cu învățăturile și faptele sale a dovedit, că putem câștiga dela Dumnezeu iertarea păcatelor noastre. — Când odată farizeii s'au arătat a fi scandalizați de faptul, că Hristos primește pe cei păcătoși și mănăcă împreună cu ei, Mântuitorul le spune pilda despre *păstorul cel bun*, care lasă pe cele 99 oi și aleargă după a suta oie, care a rătăcit și găsindu-o cu bucurie o ia pe umeri și o duce acasă la celea 99. Insuși El spune, că acesta e păstorul cel bun. De alta dată prin pilda fiului rătăcit și a părintelui iertător se arată a fi gata a milui pe cei păcătoși și a primi cu brațe deschise pe cel ce se întoarce la El spunând cu dumnezeiască bucurie că: acest fiu mort a fost și a înviat, pierdut a fost și s'a găsit. Cu ce cuvinte blânde, părintești se îndreaptă cătră păcătoasa *Magdalena*, care-i uda picioarele cu lacrimile sale de pocăință zicând: „Iartă-ți-se ție păcatele tale.” Acestea cuvinte le aude de pe buzele sale sfinte și *slăbănogul*. Pe vameșii *Matei* și *Zahau*, cari de întreaga obște erau cunoscuți ca păcătoși, văzându-le credința și părerea de rău a păcatelor și iertându-le

acestea, îi primește ca pe prietini și învățăcei ai săi. Încă și lotrului *Dimas* celui restignit lângă crucea Lui îi împarte iertare de păcate și îl asigură, că încă în *aceeași* zi va fi cu El în rai. Iar când farizeii s'au scandalizat văzând ca Hristos iartă păcatele, le spune lor: „Nu trebuie să sânteșilor doctor ci bolnavilor. N'am venit să chiem pe cei drepti ci pe cei păcătoși la pocăință.“ Și acum acel Isus, care în ăst mod prin cuvinte și fapte și-a dovedit puterea de a ierta păcatele, precum întreaga sa misiune așa și aceasta putere o-a predat Bisericii sale, ca să fie pe acest pământ un atare liman, unde cei zdrobiți de valurile vieții păcătoase să-și poată găsi loc de scutiniță și mângăiere, iar sufletele rănite o baie de vindecare. El spune Apostolilor: „Luați Spiritul Sfânt, căroră veți ierta păcatele iertate vor fi și căroră le veți ținea vor fi ținute.“ Dacă ar fi cât de puținică îndoială cu privire la înțelesul acestor cuvinte, aceasta îndoială Biserica infalibilă prin tâlcuirea sa a bună seama ar fi împrăștiat-o.

Alexandru cel mare împrejurând o dată cu oștirea sa un oraș a aprins o făclie făcând prin aceasta băgători de seamă pe orașeni că — până făclia va arde — pot avea nădejde la milă, dar dacă până va ținea arderea nu se vor predea, fără cruțare vor fi pedepsiți. Așa face și bunul Dumnezeu. Până când făclia vieții noastre stă aprinsă, El este gata să ne primească inima noastră umilită și pocăită, dar îndatăce prin moarte lumina vieții noastre se va stânge, altul nu mai putem spera la mila Lui ci vom sta în față cu dreapta Lui judecată. (Sfârșit).

Crucea făcătoare de minuni din Limpias.

Traducere de P. Birlea

Biserica din Limpias.

Biserica stă pe ridicătura Rucoba s'a zidit în veacul XV-lea. Pe din afară nu arată ceva stil special. Înăuntru e în stil gotic. Pe altar de-asupra sub baldachin e ridicată crucea renumită. „*Agonia lui Hristos.*“ *Reprezintă pe Hristos mort pe cruce.* Sub cruce e statua lui S. Ioan și a P. F. Maria.

Iată așa e Limpias și Biserica lui.

Agonia lui Hristos.

Când intrăm în biserică toată atenția noastră se îndreaptă spre statua lui Hristos răstignit de-asupra altarului. Sub baldachinul de catifea se ridică crucea. Pe cruce trupul D-lui e de 2 metri 34 cm. lung.

Oare de unde e crucea ?

Tradiția spune, că în veacul al 18-lea San Izidor conte ar fi cumpărat-o. Când s'a ivit un puternic uragan (furtună) așa în cât valurile mării orașul îl amenințau să'l înghită, *cu procesie au dus credincioșii crucea și e însămnat, că apa s'a retras înaintea ei. Așa orașul s'a salvat.* Atunci episcopii crucea o-au declarat-o, să se pună *spre cinste publică.* În anul 1919 iarăși sau întâmplat minuni cu crucea după cum vom vedea.

Simptomă (semn) miraculoasă în Limpias.

Preotul din Limpias Edvard Migueli a chemat 2 călugări, ca să țină predici la biserică, în anul 1919 Martie 22.

Numele unui călugăr era Anselm Ialon iar al celui alt Agatangelo-Miguel. Ambii erau predicatori vestiți. Predicile în Limpias s'au terminat cu succes frumos.

Liturgia a celebrat-o preotul local, călugărul Agatangelo a ținut o predică pătrunzătoare, Predica s'a început cu cuvintele S. Scripturi. „*Fiule dă-mi mie inima ta.*“ Proverb 23. 26.

Sub predică o copilă de 12 ani a fugit la călugărul Jalon și a strigat: *Domnule Preot, Hristos și-a închis ochii pe cruce!* Călugărul nu le-a băgat în seamă cuvintele copilei, o-a trimis-o înapoi. Nu peste mult și alți băieți cu jurământ au întărit că *și ei au văzut că Hristos și-a închis ochii.* Trec câteva minute... *Un bărbat dintre ascultători strigă că și el vede că Hristos î-și închide ochii!*...

Călugărul Jalon admoniază poporul, să fie mai precaut, poate că se înșală... *Oamenii însă nu tac, ci mulți strigă și eu am văzut, ba și eu!*... Starea sufletească a poporului e tot mai înflăcărată. Bieții oameni credincioși au plâns, au ingenunchiat, rugându-se pentru iertarea păcatelor, se rugau: „*Doamne îndură-te!*“ *Indurare!*“ „*Doamne, Doamne!*“ ...

Apoi iarăși e liniște. Liturgia se termină. — La preot apoi vin oamenii, întăresc cu jurământ cumcă au văzut că „*Hristos pe cruce de-asupra altarului și-a închis ochii, apoi iarăși și-a deschis, apoi iarăși cu ochii au privit în diferite direcții a bisericii și spre oameni. Sudorile curgeau de pe grumazi și piept!*“ ...

Preotul auzind toate aceste că Hristos se arată pe cruce ca și cum ar trage de moarte, înștiințează pe episcopul lui de cele întâmplate. *Preotul n'a crezut să fie adevărat, însă minunile iarăși s'au repetat după cum vom vedea.*

(Va urma.)

Din catechism.

21. Cum numim noi acestea trei persoane cu un cuvânt?

Prea sfânta Treime.

Te măresc, Te rog Treime.

Și Ție mă-nchin Unime!

Fiind adevărul sfinte! Treimi atât de superior minții omenești, nu ne putem mira că în toate timpurile au fost până în zilele noastre secte, cari au tras la îndoială acest adevăr, și atuncea este datorința noastră, ca în continuu să ne întărim în această credință fundamentală a creștinătății.

Sfânta scriptură mai limpede ne arată acest adevăr unde Isus poruncește apostolilor „*mergând învățați toate popoarele, botezându-i pre ei în numele Tatălui și Fiului și Spiritului Sfânt*“ (Mat. 28, 19.) și în epistola Sf. Ioan (1, 5, 7.) „*Trei sunt cari mărturisesc în ceri, Talăl, Cuvântul și Spiritul sfânt, și acestea trei una sunt.*“

Necrolog. Clerul nostru în zilele trecute a îndurat două pierderi grele prin trecerea la cele veșnice a doi preoți și slujitori ai sfântului altar.

Părintele paroh **Alexandru Coman**

în vârstă de 64 ani a murit în Moisei după o blândă și neobosită păstorire sufletească de 37 ani lăsând în gale familia sa lacrimile de durere a număratoșilor săi poporeni împreună cu clerul tractual l'au petrecut pe calea sa păminteană cea mai din urmă.

Nestorul Clerului din vicariat părintele protopop-paroh **Michail Papp** din Apșa de mijloc în etate de 84 ani la 10 februarie crt. părăsește aceasta vale de lacrimi între sincerile regrete a tuturor celor ce l'au cunoscut. A preoțit 58 ani și a fost înmormântat la 12 Febr. crt. A fost un adevărat model preoțesc și ca atare se bucura de cele mai sincere respecte a fraților. A lăsat după sine o număratoasă și distinsă familie. Memoria lui va trăi

incă mult în sufletul enoriașilor săi, cari cu adevărată iubire fiască se alipieau de părintele lor sufletesc. La înmormântarea săvârșită de clerul din tractele Sighet și Apșa au fost reprezentate toate comunele din împrejurime. Au fost de față încă dl. Prefect G. Mihalyj, dl. subprefect Gh. Dan, dl. deputat Urdea și alții.

Primească ambele familii intristate sincerile noastre condolențe, iar fraților repausați Cel de sus să le facă parte cu cei drepți.

În veci pomenirea lor !

Sf. Tarasie (25 Februarie) Arhiepiscopul Constantinopolului, fu născut din părinți de frunte, cari i-au dat o creștere adevărat creștinească. Abia a pășit în viața publică îndată s'au ales de dirigător, și a înaintat de secretar al împăratului Constantin porfirogenitul, însă nici lăcașul de la curtea împărătească, nici directoria lui înaltă nu l'au putut abate de la viața creștinească.

În vremea aceea se luptau ereticii în contra icoanelor, făcându-se o sectă, care a scos icoanele sfinte din biserici. În contra acestora s'a luptat Sf. Tarasie cu mare bărbăție. Chiar și patriarhul de atunci al Constantinopolului Pavel, a aprobat faptele surpătorilor de icoane. Căzând însă în un morb foarte greu, i-s'au deschis ochii și văzând că a greșit, a abzis de oficiul patriarhal, s'a retras într'o mănăstire, declarând că deja de trei ori a fost sedus de eretici.

Retrăgându-se patriarhul Pavel, a recomandat de urmașul său pe Sf. Tarasie,

care apoi a fost sfințit de Arhiepiscop în anul 781 chiar în ziua nașterii Domnului. Sf. Tarasie după învingerea multor greutăți a convocat sinodul al 2-lea din Nichea în anul 787 d. Hr. în care sinod au fost anathemisați stricătorii de icoane. Sf. Tarasie conform decisiunilor acestui sinod a restituit în eparhia sa onorarea icoanelor.

Greșelele le-a dogenit fără cruțare. Astfel a dogenit chiar și pe împăratul Constantin, pentru că a alungat pe soția sa legiuită, și a luat alta miere, pentru aceea împăratul l'a persecutat în tot modul. Însă în timp foarte scurt Constantin fu alungat de tron chiar prin maica sa Irina, iar aceasta prin Nichifor. Sf. Tarasie între aceste a continuat cu energie ocărnuirea patriarhatului său și a repauzat în Domnul în anul 806. d. Hr.

Bunul Dumnezeu l'a învrednicit pe acest serv al său cu mai multe minuni. Oliva care a ars la costiușul lui a avut putere vindecătoare. Mulți s'au vindecat de boli de ochi, surzi și-au redobândit auzul, iar mușilor li sa deschis graiul.

Meritul mai mare al Sf. Tarasie este convocarea sinodului al 2-lea din Nichea, în care s'a declarat că icoanele Mântuitorului, a Preacuratei Fecioare și a Sfinților pot fi asezate atât în biserici cât și în case și pe câmp. Ca astfel icoanele să indemne pe aceea, cari le văd a urma pilda și virtuțile acelora, pre cari i-i reprezintă. Cel ce se pleacă înaintea icoanelor, se pleacă înaintea aceluia, pre care îl reprezintă. Icoana învață ca și cartea.

Dacă cinstești icoana, cinstești pre acela, pe care îl reprezintă. Dacă onorezi icoana lui Isus, onorezi pre Isus, căci precum scrie Sf. Ambrosiu : care încununează icoana împăratului, onorează pe împăratul, iar care batjocorește icona împăratului, batjocorește pe împăratul.

Să punem deci icoane în biserici, în casele noastre și pe câmp, să fie acele obiectul onorării noastre, căci noi dorim ca după viața această să ajungem în societatea Sfinților.

Calendar săptămânal.

21—27 Februarie 1926.

21. Dumineca. I. din post (Ev. d. Ioan 1, 44—51.) C. P. Timoteiu.
22. Luni. Martirii din Eugenia.
23. Marți. M. Policarp.
24. Miercuri. Aflarea cap. s. I. Bot.
25. Joi. P. Tarasie † 807 d. Hr.
26. Vineri. P. Porfirie, episc. Gazei † 421. d. Hr.
27. Sămbăta. C. P. Procopiu.